

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.150/2022/15.szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2022. november 10. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. április 01. napján kihirdetett 43.B.247/2021/20. számú ítéletét megváltoztatja.

A cselekmény minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatra is utal.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 6 (hat) – 6 (hat) évre enyhíti.

A vádlott tényleges tartózkodási helye: Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt oly módon, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. április 01. napján kelt 43.B.247/2021/20. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] miatt 8 év szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottól lefoglalt 1.425 euró, valamint 9.324.000 forint készpénzre vagyonekobbzást rendelt el. A számsorbü. számú bűnjeljegyzéken 1-31. sorszám alatti kábítószereseket, kábítószerrel szennyezett, illetve a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt, illetve arra szánt eszközök elkobbzását rendelte el. A számsor1bü. számú bűnjeljegyzéken 1-7. sorszám alatt szereplő bűnjelek lefoglalását megszüntette és elrendelte megsemmisítésüket. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 1.578.841 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 vádlott és védője jelentett be fellebbezést, annak indokaként az ítélet egészét és annak indokolását megjelölve.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.254/2022/4. számú átiratában kifejtette, hogy a védelmi fellebbezésnek - feltehetően - a minősítést kifogásoló irányára tekintettel az ítélet felülbírálata során a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés irányadó. A törvényszék bizonyítási eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az indítványozott és megjelent tanúkat kihallgatta, a lehallgatás anyagát lejátszotta. A mérlegeléssel megállapított történeti tényállást megalapozott. A törvényszék indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett, számot adott arról, hogy a vádlotti védekezést miért nem tartotta elfogadhatónak, s hogy tényállását milyen bizonyítékokra alapította.

[4] Terhelt1 a tárgyaláson valóban nem tett vallomást, ugyanakkor az előkészítő ülésen elmondott védekezését fenntartotta, miszerint élettársa betegsége miatt anyagi helyzetük elnehezült, élettársa gyógykezelése jelentős anyagi áldozattal járt, ezért kért kölcsön nővérétől. Hallotta, hogy kábítószerrel nagyon sok pénzt lehet keresni, s úgy gondolta, hogy ez „egyfajta kiút” lesz neki, ezért vásárolta a kábítószeret. tanú4 elmondta, hogy megtakarításuk nem volt, a NAV általi adatszolgáltatásból is erre lehet következtetni. Azt is nyilatkozta a terhelt, hogy a nővére nem kábítószerre adta a pénzt, ha tudta volna, hogy ilyen célra akarja azt fordítani, nem is kapott volna.

[5] A nyomozati iratok 343. oldalán elfekvő toxikológiai szakértői véleményből kitűnik, hogy a rendőri intézkedést megelőzően a vádlott maga is fogyasztott kokaint, ennek maradványai a szervezetében még fellelhetőek voltak.

[6] A terhelt ellentmondásos védekezéséből, a bírói engedélyhez között leplezett eszközök alkalmazása révén szerzett bizonyítékokból, a lefoglalás adataiból okszerű következtetést vont le a törvényszék a vádlott bűnösségére, cselekményét törvényesen minősítette, ugyanakkor a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataának megjelölése is indokolt.

[7] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket alapvetően megfelelően vette számba, azonban a toxikológiai vélemény alapján az is rögzítendő, hogy a vádlott maga is fogyasztó volt. A vádlottal szemben kiszabott büntetés arányban áll

cselekménye tárgyi súlyával, a büntetés kiszabása során irányadó körülményekkel és szükséges a büntetés céljának elérése érdekében, ezért annak enyhítése nem indokolt.

[8] Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek. A másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet kihirdetésétől letartóztatásban töltött idő a szabadságvesztésbe beszámítandó.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 43.B.247/2021/20. számú ítéletének rendelkező részét a Be. 606. § (1) bekezdését figyelembe véve a kényszerintézkedés beszámításával kapcsolatban egészítse ki, az ítélet indokolását pontosítsa, egyebekben azt hagyja helyben.

[10] A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában az ítélet ellen - annak kihirdetésekor az ítélet és annak indokolása ellen - bejelentett fellebbezést a vádlott javára, a kiszabott büntetés enyhítése, valamint a vagyonelkobzás mellőzése érdekében tartotta fenn, a másodfokú eljárásban sem a tényállást, sem a bűnösségre vont következtetés okszerűségét, de a cselekmény jogi minősítését sem támadta.

[11] Kiemelte, hogy a vádlott a cselekményét ténszerűen beismerte, nem vitatta, hogy a nála fellelt kábítószeret tovább értékesítés szándékával szerezte meg. Ezzel lényegében a bíróság által megállapított minősítés vonatkozásában ténszerű beismerő vallomást tett, ezt támasztja alá a bíróság ítéletének jogi minősítés körében kifejtett álláspontja is. Így a terhelt beismerő vallomása a terhére megállapított jogi minősítésű cselekmény tekintetében teljes körűnek tekinthető.

[12] A védő álláspontja szerint a vádlottal szemben az első fokon eljáró bíróság eltúlzott mértékű szabadságvesztést alkalmazott. A vádlott cselekményét viszonylag rövid idő alatt követte el (2019. május-2020. január) és azt, hogy ténszerű kábítószer értékesítés is történt volna részéről, nem sikerült bizonyítani. Az eljáró bíróság a terhelt javára értékelt enyhítő körülményeket indítványozta kiegészíteni azzal, hogy

[13] - beismerő vallomást tett,

[14] - súlyosan beteg élettársáról és édesapjáról is gondoskodik,

[15] - az szervezet karitatív tevékenységének előmozdításában, segítségével részt vállal,

[16] - a cselekmény elkövetésében jelentős szerepet játszott az a körülmény is, hogy súlyosan kilátástalannak érezve helyzetét – anyagilag is – helytelen módszert választva ugyan, de családján próbált meg segíteni,

[17] - cselekményét komolyan megbánta és ennek következménye, hogy a jövőbeni szándékait illetően kijelenthető, hogy jogellenes magatartást nem kíván elkövetni.

[18] A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős enyhítését indokolja, hogy a vádlott és az elkövetett cselekmény összes körülményeit figyelembe véve lényegesen enyhébb büntetés is alkalmas a büntetési célok elérésére, így mind a generális, mind a speciális preventív célok megvalósulására.

[19] A vagyoneklobzás mellőzése érdekében bejelentett fellebbezés indokaként hivatkozott közjegyző által 2020. február 11. napján kelt közokiratra, amely a vádlottól lefoglalt készpénz eredetét támasztja alá. Mivel nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a lefoglalt készpénz bűnös magatartás következménye, nem lehet vagyoneklobzás tárgya sem, ezért indítványozta a vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezések mellőzését.

[20] A nyilvános ülésen a vádlott és a védő egyezős nyilatkozatot tettek a körben, hogy a bejelentett fellebbezést a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján, kizárólag a büntetés enyhítése és a vagyoneklobzás mellőzése érdekében tartják fenn, ezt meghaladó részében azt visszavonják, illetve a vádlott a Be. 587. § (3) bekezdés alapján hozzájárult a védő által bejelentett fellebbezés módosításához és részbeni visszavonásához.

[21] A nyilvános ülésen a védő a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően adta elő perbeszédét, a vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, illetve az ügy érdemében megbánását hangoztatta.

[22] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[23] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[24] A védelmi fellebbezéseknek a nem jogerős ítéletnek az alkalmazott büntetésre és intézkedésre vonatkozó rendelkezéseit meghaladó részében történt visszavonására figyelemmel immár a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a büntetés kiszabása és intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezések miatt bejelentett fellebbezés miatt a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül, illetve a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[25] A felülbírálat körében azonban kiemelendő, hogy a Be. 590. § (5) és (7) bekezdés alapján a másodfokú bíróság ebben az esetben is felülbírálja

- az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, a 608. § (1) bekezdése vagy a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

- a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

- a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,
- a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést,
- illetve hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

[26] A felülbírálat fentiekben meghatározott keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Be. 567. § (1) és (2) bekezdésben, a Be. 608. § (1) bekezdésben és a Be. 609. § (1) bekezdésben felsorolt eljárási szabálysértések nem róhatók fel, így az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása nem merült fel.

[27] A másodfokú bíróság Terhelt1 vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket – melyek a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem a tényállás részei - pontosítja akként, hogy jelenleg súlyosan beteg édesapjáról is gondoskodik.

[28] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pont alapján irányadó elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján okszerű a bűnösségre vont következtetés, a bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak. A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3/a) pont értelmében az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni, ezért a másodfokú bíróság a cselekmény minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utalt.

[29] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[30] A joghátrány megválasztása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt megfelelően feltárta, a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte

[31] - a vádlott részbeni beismerő vallomását (56/2007. BK vélemény II/11. pont),

[32] – volt élettársa mellett beteg édesapjáról történő gondoskodását is (56/2007. BK vélemény II/4. pont),

[33] - megbánó magatartását (56/2007. BK vélemény II/11. pont),

[34] - a köz javára ellenszolgáltatás nélkül végzett jótékony célú munkavégzését, tevékenységét (56/2007. BK vélemény II/5. pont),

[35] - a bűncselekmény elkövetésében részbeni szerepet játszó méltányolható indítóokként az élettárs gyógykezeléséhez való hozzájárulás elősegítését (56/2007. BK vélemény II/9. pont).

[36] A másodfokú bíróság nem osztotta az ügyészség indítványát, miszerint a büntetés kiszabása körében értékelendő, hogy a vádlott maga is fogyasztó volt. Az 56/2007. BK vélemény III/6. pont szerint bűnhalmazat mellőzése esetén az önálló megállapításra nem került cselekmény elkövetése súlyosító körülmény, azonban jelen ügyben a vádirat önálló elkövetési magatartásként a fogyasztást nem tartalmazza és nem róta fel a vádlottnak.

[37] A vádlott terhén megállapított cselekmény a büntetési tételkeret alapján - a társadalmi értékrendet is közvetítve - a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmények közé tartozik. Az adott minősítésen belül a vádlott terhén megállapított magatartás konkrét tárgyi súlyát jellemzi, hogy a kábítószer hatóanyaga a jelentős mennyiség körülbelül tízszerese, melyre tekintettel a másodfokú bíróság a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazását nem találta indokoltnak.

[38] A vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség vizsgálatánál kiemelendő, hogy az elkövetéskor büntetlen előéletű volt, bár a cselekménnyel egyidőben indult ellene egy másik, jelenleg is folyamatban lévő büntető eljárás, nem állapítható meg az alanyi társadalomra veszélyességének kimagasló foka különös figyelemmel azon – nem cáfolható és egyéb adatokkal – bűnügyi nyilvántartás adatai, élettársa betegségére vonatkozó adatok – is alátámasztott védekezésére miszerint a bűnelkövetéshez nem önös érdek, hanem elsődlegesen a súlyosan beteg élettársa gyógykezeléséhez szükséges – más módon biztosítottak nem látott – pénzösszeg előteremtésének szándéka vezetett.

[39] Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés eltúlzott, különösen a nagyszámú és nyomatékú enyhítő körülményekre figyelemmel. Az ítéltábla álláspontja szerint a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás egyaránt 6-6 évben meghatározott tartama szükséges, de elegendő is a büntetési célok, a vádlott és más személyek jogkövető magatartásának eléréséhez, a társadalom védelme érdekében annak megelőzéséhez, hogy a vádlott vagy más bűncselekményt kövessen el.

[40] Ellenben a másodfokú bíróság nem találta alaposnak a vagyoneklkobzás mellőzésére irányuló védelmi fellebbezést.

[41] A vagyoneklkobzás tekintetében kiemelendő, hogy Btk. 74/A. § (3) bekezdés alapján nem rendelhető el vagyoneklkobzás az elsőfokú bíróság által az intézkedés alkalmazásának alapjául felhívott Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont - az ellenkező bizonyításáig vagyoneklkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyoneklkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett - és Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont - az ellenkező bizonyításáig vagyoneklkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklkobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben

szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan - esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik.

[42] A Btk. 74/A. § szerinti kiterjesztett hatályú vagyoneklkobzás esetében a bizonyítási teher megfordításával annak eredménytelenségét a terhelt viseli, ha nem tudja bizonyítani, hogy a vagyon nem bűncselekményből, hanem legális forrásból származik, az vagyoneklkobzás alá esik.

[43] A vádlottól a házkutatás során 1.425 euró, valamint 9.324.000 forint készpénzt foglaltak le. Ezen összeg törvényes eredetére a vádlott egy közjegyzői okiratot csatolt, mely a testvére nyilatkozatát tartalmazza, miszerint 2018. november 8. napján ingatlan eladásból 10 millió forint jövedelemre tett szert, melyből kölcsönadott 2019. október elején a vádlottnak gépkocsi vásárlás céljából 4,2 millió forintot, illetve 2019. decemberben a vádlott élettársának, tanú4nak gyógykezelés céljából 3,5 millió forintot.

[44] Ezen felajánlott bizonyítás nem vezetett eredményre. A közjegyzői okiratban mindösszesen 7,7 millió forint átadásáról van szó, abban a lefoglalt 1.425 euró és a fennmaradó 1.624.000 forint tekintetében semmilyen adat nem szerepel. A bizonyítási anyagban a közjegyzői okiratban foglaltakkal ellentétes adatok állnak rendelkezésre:

[45] - A vádlott előkészítő ülésen tett nyilatkozata szerint a nővére felé 7 millió forint tartozása van, amit a volt élettársa orvosi kezelésére kért kölcsön, ebből a tartozásból még nem törlesztett semmit (elsőfokú iratok 8. számú jegyzőkönyv 2. oldal), ez ellentmond a közjegyzői okirat tartalmának a körben, hogy kinek és milyen célra adott a nővére pénzt.

[46] - A vádlott előkészítő ülésen tett nyilatkozata szerint (elsőfokú iratok 8. számú jegyzőkönyv 3. oldal) 2019-ben elnehezült az élete, mivel ekkor derült ki, hogy az élettársa daganatos betegsége, ez jelentős anyagi áldozatokkal járt, ebben az időszakban kért a nővérétől kölcsön, hogy tudja fedezni a gyógykezeléseket és minden mást, mert nagyon sok pénzbe került a gyógykezelés és a kisfia. Ezen vallomásából az tűnik ki, hogy a nővérétől kölcsönkapott összeget felélték, a gyógykezelés és a mindennapi élet szükségleteire, tehát az nem lehet a lefoglalt összeggel azonos.

[47] - tanú4 tárgyaláson tett vallomása szerint a betegsége elég nagy terhet rótt a családra, orvoshoz magánpraxisba járt, ezt a vádlott fizette, aki nem utalt rá, hogy a gyógykezelésekhez a kiadásokat hogyan fedezte, annyit tudott, hogy a testvérétől kért kölcsön, amit vissza kellett volna fizetni (elsőfokú iratok 16. számú jegyzőkönyv 6-8. oldal), mely vallomás szintén azt igazolja, hogy a kezelésekre elköltötték a kapott pénzt, illetve nem állt összhangban a közjegyzői okirat azon részével, hogy a vádlott élettársa maga kapott volna kölcsön, hiszen ilyenről nem számolt be.

[48] - A nyomozati iratok 235-253. oldalon található házkutatási jegyzőkönyv adatai szerint a lefoglalt készpénz a lakás különböző pontjain elszórva, különböző fiókokban, szekrényekben és tárolókban volt elhelyezve, az többfajta, köztük apróbb címetben került

lefoglalásra, mely szintén ellentmond annak, hogy azt a vádlott testvére adta két részletben, nagyobb összegben.

[49] - Az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldalán helyesen utalt arra, hogy a bizonyítékok körében értékelt egyik közlemény (számsor2 számú közlemény) szerint a vádlott pénzt kapott közvetítőn, tanú4 tanún keresztül az átadott „7 darab alufóliás megoldásért”, amelyet tanú a szekrényben, a ruhák közé helyezett, amely egybevágott a házkutatás során rögzített körülményekkel, mely szintén cáfolja, hogy a lefoglalt pénz a vádlott testvérétől kapott kölcsön.

[50] - A nyomozati iratok 469-471. oldalán található jelentés megállapításai szerint a NAV adatai alapján a vádlott 2014-2019. között munkáltatótól érkezett jövedelme összesen 6,8 millió forint volt, ebből 2018-2019. évben származó jövedelme mindösszesen 510ezer forint. A banknév bankszámlája forgalmában nincsenek a napi megélhetéshez köthető vásárlások, készpénzfelvételek, munkáltatói utalások. Mindebből következtetés vonható arra, hogy a vádlott megélhetését fedező egzisztenciális körülményei tisztázatlanok, a 2014-től származó legális jövedelme nem éri el a lefoglalt készpénz összegét sem, ennek ellenére csak utazásokra és ruházati termékek vásárlására a bankszámlára a vádlott általi befizetésekből kitűnően milliós összeget fordítottak, mely nincs arányban az igazolt bevételeivel.

[51] Így az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a vádlottól lefoglalt 1.425 euró, valamint 9.324.000 forint készpénzt legális eredetűre a felajánlott bizonyítás eredménytelen, melynek következményét a terhelt köteles viselni és az összegre vagyonek Kobzást el kellett rendelni.

[52] Az elsőfokú bíróság az anyagi jogi szabályok szerint határozta meg a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, és az eljárási szabályokat betartva rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[53] A másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt1 vádlottnak a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pont szerinti tényleges tartózkodási helyét feltüntette.

[54] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[55] Terhelt1 vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[56] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. november 10.

dr. Szalai Géza s.k.   dr. Sárecz Szabina Martina s.k.   Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 2022. április 01. napján kihirdetett 43.B.247/2021/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.150/2022/15. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2022. november 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. november 10.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: